

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

7. september 2006^{*}

Kohtuasjas C-489/04,

mille esemeks on EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Verwaltungsgericht Sigmaringeni (Saksamaa) 28. septembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. novembril 2004, menetluses

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen,

versus

Land Baden-Württemberg,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees K. Schieman, kohtunikud E. Juhász ja E. Levits (ettekandja),

^{*} Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: A. Tizzano,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. detsembri 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Alexander Jehle ja Weinhaus Kiderlen, esindajad: *Rechtsanwalt* A. H. Meyer ja *Rechtsanwalt* B. Klaus,
- Kreeka valitsus, esindajad: V. Kontolaimos ja K. Marinou,
- Itaalia valitsus, esindaja: I. M. Braguglia, keda abistas *avvocato dello Stato* D. Del Gaizo,
- Küprose valitsus, esindajad: C. Likourgos ja A. Markoulli,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: M. Nolin ja F. Erlbacher,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada komisjoni 13. juuni 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1019/2002 oliiviõli turustusnormide kohta (EÜT L 155, lk 27; ELT eriväljaanne 3/36, lk 44), muudetud komisjoni 1. juuli 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1176/2003 (EÜT L 164, lk 12; ELT eriväljaanne 3/39, lk 211; edaspidi „määrus nr 1019/2002“).
- 2 See taotlus esitati A. Jehle ja poe Weinhaus Kiderleni (edaspidi koos „põhikohtuasja hageja“) ning Land Baden-Württembergi vahelise kohtuvaidluse raames, mis käsitles põhikohtuasja hageja õigust turustada oliiviõli nn „bag in the box“ meetodil.

Õiguslik raamistik

- 3 Nõukogu 22. septembri 1966. aasta määruse nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta (EÜT 1966, 172, lk 3025), muudetud nõukogu 23. juuli 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1513/2001 (EÜT L 201, lk 4; ELT eriväljaanne 3/33, lk 197; edaspidi „määrus nr 136/66“) — artikli 1 lõike 1 kohaselt kehtestatakse õliseemnete, õliviljade, taimsete õlide ja rasvade ning kala ja mereimetajate õlide ja rasvade ühine turukorraldus. Selle artikli lõige 2 loetleb tooted, millele määrust nr 136/66 kohaldatakse; nende hulgas on toodud oliiviõli.

4 Määruse nr 136/66 artikli 35 lõike 1 kohaselt tuleb oliiviõli ja oliivijääkõli turustamisel kasutada nimetatud määrusele lisatud kirjeldusi ja määratlusi. Selle artikli lõige 2 täpsustab, et jaemüügi etapis võib turustada üksnes selle määruse lisa punkti 1 alapunktides a ja b ning punktides 3 ja 6 osutatud õli.

5 Määruse nr 136/66 artikli 35a lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Artiklis 1 osutatud toodete puhul võib sätestada turustusnormid eelkõige seoses kvaliteedi järgi liigitamise, pakendamise ja esitusviisiga.

Selliste normide sätestamise korral võib tooteid, mille suhtes norme kohaldatakse, turustada üksnes vastavalt kõnealustele normidele.”

6 Määruse nr 136/66 lisa „Artiklis 35 osutatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide kirjeldused ja määratlused” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Neitsioliiviõlid

Õlid, mis on saadud oliivipuu viljadest üksnes mehhaaniliste või muude füüsiliste vahendite abil tingimustel, mis ei põhjusta õli muutumist, ja mida ei ole töödeldud muul viisil kui pesemine, dekanteerimine, tsentrifuugimine ja filtreerimine, välja arvatud õlid, mis on saadud lahustite või keemilise või bioloogilise toimega abiainetega, või ümberestendamise abil ja muude õlidega segamisel.

Neitsioliiviõlisisid liigitatakse ja kirjeldatakse järgmiselt:

a) ekstra-neitsioliiviõli:

neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete maksimumsisaldus on 0,8 g 100 g kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele;

b) neitsioliiviõli

neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete maksimumsisaldus on 2 g 100 g kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele;

[...]

3. Oliiviõli, mis koosneb rafineeritud oliiviõlist ja neitsioliiviõlist

Rafineeritud oliiviõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud oliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole üle 1 g 100 g kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

[...]

6. Oliivijääkõli

Rafineeritud oliivijääkõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud õli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole üle 1 g 100 g kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.”

7 Määruse nr 1019/2002 artikkel 1 sätestab:

„1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/13/EÜ kohaldamist, sätestatakse käesolevas määruses erinormid määruse nr 136/66/EMÜ lisa punkti 1 alapunktes a ja b ning punktides 3 ja 6 osutatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide turustamiseks jaemüügietaapis.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab jaemüügietaapp lõikes 1 osutatud õli müüki lõpptarbijale töötlemata kujul või mõne toiduaine koostises.”

8 Määruse nr 1019/2002 artikkel 2 sätestab:

„Artikli 1 lõikes 1 osutatud õlisid pakutakse lõpptarbijale kuni 5-liitristes pakendites. Pakendil on ühekordne avamissüsteem ning pakend märgistatakse kooskõlas artiklitega 3–6.

Restoranides, haiglates, sööklates ja muudes ühendettevõtetes tarbimiseks ettenähtud õlide puhul võivad liikmesriigid asjaomase asutuse laadi arvesse võttes kehtestada suurema lubatud mahu kui 5 liitrit.”

- 9 Määruse nr 1019/2002 artiklid 3–7 käsitlevad pakendi etiketti ja artiklid 8–10 reguleerivad selle määruse kohaldamise jälgimist ning selle määruse järgimise tagamiseks vajalikke meetmeid.
- 10 Määruse nr 1019/2002 artiklid 11 ja 12 näevad ette erinevad üleminekusätteid selle määrusega kehtestatud uute normidega kohanemiseks ning nende kohaldamiseks vajalike vahendite kehtestamiseks.
- 11 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 109, lk 29; ELT eriväljaanne 15/05, lk 75) — muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. novembri 2003. aasta direktiiviga 2003/89/EÜ toidu koostisosi puudutavate andmete osas (ELT L 308, lk 15; ELT eriväljaanne 15/07, lk 661; edaspidi „direktiiv 2000/13”) — eesmärgiks on selle neljanda põhjenduse kohaselt sätestada ühenduse üldist laadi eeskirjad, mida kohaldatakse horisontaalselt kogu turuleviidava toidu suhtes.
- 12 See direktiiv kehtestab põhimõtted, mida märgistus ja selle meetodid peavad järgima (artikkel 2) ning igasuguse toidu märgistamisel kohustuslikult esitatavad andmed nagu näiteks nimetus, mille all toodet müüakse, koostisosade loetelu, minimaalne säilimisaeg (artikkel 3). Nende andmetega seonduvad tingimused ja erandid on kehtestatud artiklites 4–17.

- 13 Näiteks direktiivi 2000/13 artikkel 14 sätestab, et kui toit müüakse lõpptarbijale või tootlustusettevõtetele müügipakenditesse pakendamata kujul või kui toit pakitakse tarbija soovil müügikohas või kui see pakitakse müügipakendisse vahetult müügiks, siis võtavad liikmesriigid vastu üksikasjalikud eeskirjad kohustuslike andmete esitamise viisi kohta ja võivad otsustada loobuda nende andmete esitamisest kas osaliselt või tervikuna tingimusel, et ostja saab siiski piisavalt infot.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 14 Põhikohtuasia hageja tegeleb oliiviõli jaemüügiga nn „bag in the box” meetodil. Selleks valab villija õli viieliitrisesse kahekordsesse plastikust kotti („bag”), mis kannab päritolutähist ja kontrollimistähist. Kotil on spetsiaalne ühekordne avamissüsteem, mille kelme peab õli valamiseks läbi torkama. See plastikust kott asetatakse savipoti sisse („box”), millel on õli kallamiseks vaid üks tila. Sellest seadeldisest („bag in the box”) kallatakse kliendi poolt soovitud õli kogus anumasse, mille klient on ise kaasa toonud või mille ta samast poest ostab. Klient saab tutvuda õli päritolu, kvaliteeti ja hinda puudutavate viidetega etiketil, mille põhikohtuasia hageja on kinnitanud savipotile („box”).
- 15 2004. aasta veebruaris käskis Landratsamt Ravensburg, Amt für Veterinärwesen und Verbraucherschutz (Ravensburgi liidumaavalitsuse veterinaarküsimuste ja tarbija-kaitse amet; edaspidi „Landratsamt Ravensburg”) hagejal lõpetada oliiviõli turustamine eespool kirjeldatud meetodil. Landratsamt Ravensburg märkis, et määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimesest lõigust tulenevalt võib oliiviõli tarbijatele müüa vaid eelnevalt kuni 5-liitristesse pakenditesse pakendatuna.

- 16 Põhikohtuasja hageja esitas seepeale Verwaltungsgericht Sigmaringenile tuvastushagi, paludes tuvastada, et määrus nr 1019/2002 ei keela tal oliiviõli müümise jätkamist nn „bag in the box” meetodil. Ta viitas eelkõige sellele, et määrus nr 1019/2002 ei reguleeri pakendamata oliiviõli müüki, vaid ainult pakendatud oliiviõli müüki ja seega ei sisalda määruse artikkel 2 pakendamata oliiviõli müümise keeldu, vaid ainult pakendatud oliiviõli turustamisega seonduvaid ettekirjutusi.
- 17 Kuna määrus nr 1019/2002 võeti vastu direktiivi 2000/13 täiendamiseks, siis kohaldatakse seda direktiivi endiselt nimetatud määrusega spetsiaalselt reguleerimata valdkondadele. Direktiivi 2000/13 artikkel 14 lubab müüa lõpptarbijale müügipakenditesse pakendamata toitu, kohustades liikmesriike võtma vastu üksikasjalikud eeskirjad kohustuslike andmete esitamise viisi kohta.
- 18 Muuseas väitis põhikohtuasja hageja, et nn „bag in the box” meetod tagab tarbijale sarnase kaitse sellega, mida pakub oliiviõli müügi piiramine pakendatud oliiviõli müügiga. Nimetatud meetod tagab eelkõige selle, et tarbijale ei müüda teiste ainete lisamise tõttu halva kvaliteediga õli või õli, mille päritolutähised on võltsitud.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on selles osas siiski kahtlusi, mis tulenevad eelkõige sellest, et plastikust kotti on võimalik suurema vaevata uuesti täita, või sellest, et tarbija ei näe nimetatud kotile kinnitatud etiketti, vaid ainult selle etiketi koopiat, mis on kinnitatud kotti ümbritsevale anumale.

20 Põhikohtuasja hageja tõlgenduse vaidlustab Landratsamt Ravensburg. Ta väidab, et määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimene lõik sisaldab pakendamata oliiviõli lõpptarbijale müümise keeldu.

21 Neil tingimustel otsustas Verwaltungsgericht Sigmaringen menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [...] määruse (EÜ) nr 1019/2002 [...] artikleid 1–12 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega kehtestatud regulatsioon laieneb ka pakendamata oliiviõli ja oliivijääkõli müümisele lõpptarbijale?

2. Kas [...] määruse (EÜ) nr 1019/2002 [...] artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see säte sisaldab pakendamata oliiviõli ja oliivijääkõli lõpptarbijale müümise keeldu?

3. Teise võimalusena, kas [...] määruse nr 1019/2002 [...] artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada kitsendavalt nii, et see säte sisaldab küll pakendamata oliiviõli ja oliivijääkõli lõpptarbijale müümise keeldu, kuid see keeld ei laiene pakendamata oliiviõli ja oliivijääkõli müümisele „bag in the box” meetodil?”

Eelotsuse küsimused

Esimene ja teine küsimus

- 22 Oma esimese ja teise küsimusega, mida on sobilik uurida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määrust nr 1019/2002 ja eelkõige selle artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et oliiviõli ja oliivijääkõli võib lõpptarbijale müüa vaid selle sätte ettekirjutustele vastavas pakendis.
- 23 Tuleb märkida, et põhikohtuasja hageja kaitstava teesiga — mille kohaselt on pakendamata oliiviõli ja oliivijääkõli müümine lõpptarbijale siiski lubatud, kuna määruse nr 1019/2002 eesmärgiks on ainult pakendatud oliiviõli ja oliivijääkõli turustusnormide kehtestamine ja selle kohaldamisalast jääb välja nende õlide turustamine pakendamata kujul — ei saa nõustuda.
- 24 Määruse nr 1019/2002 õiguslikuks aluseks on määruse nr 136/66 artikkel 35a, mille lõike 1 esimene lõik sätestab, et selle määruse artiklis 1 osutatud toodete puhul võib sätestada turustusnormid eelkõige seoses kvaliteedi järgi liigitamise, pakendamise ja esitusviisiga. Selles sättes loetletud tooted, mille hulgas esinevad ka oliiviõli ja oliivijääkõli, identifitseeritakse kombineeritud nomenklatuuris neile omistatud

kaupade kirjelduste ja tariifirubriikide numbrite järgi. Neid tooteid ei määratleta ega eristata nende pakendiga seonduvate kaalutluste alusel.

- 25 Tooted, mida määrus nr 1019/2002 täpsemalt reguleerib, on toodud selle määruse artikli 1 lõikes 1. Nendeks on määruse nr 136/66 lisa — milles tooted on liigitatud kvaliteedi alusel ja sõltumatult turustamise viisist, mis võib toimuda nii pakendatult kui ka pakendamata — punkti 1 alapunktides a ja b ning punktides 3 ja 6 nimetatud oliiviõli ja oliivijääkõli.
- 26 Oliiviõli ehtsuse tagamiseks kehtestas määrus nr 1019/2002 nende õlide pakendiga seonduvad turustusnormid. Selle määruse artikli 2 esimene lõik sätestab, et õlisid pakutakse lõpptarbijale kuni 5-liitristes pakendites, millel on ühekordne avamis-süsteem. Lisaks märgistatakse need pakendid kooskõlas määruse nr 1019/2002 artiklitega 3–6.
- 27 Neid sätteid kohaldatakse kõigile määruse nr 1019/2002 artikli 1 lõikes 1 nimetatud õlidele ja nad näevad ette vaid ühe erandi, mis on selgesõnaliselt sätestatud selle määruse artikli 2 teises lõigus. See erand, mis ei puuduta muuseas õli pakendatud kujul müümise kohustust, vaid üksnes nende pakendite mahtu, annab liikmesriikidele ühendettevõtetes tarbimiseks ettenähtud õlide puhul õiguse kehtestada asjaomast asutust arvesse võttes suurema lubatud mahu kui 5 liitrit.

- 28 Eelnevate järelduste kogumist tulenevalt — välja arvatud eelmises punktis nimetatud erand — võib oliiviõli ja oliivijääkõli lõpptarbijale müüa vaid siis, kui nad vastavad määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimeses lõigus sätestatud tingimustele ja eelkõige pakendamise nõudele, millele see säte viitab. Vastavalt määruse nr 136/66 artikli 35a lõike 1 teisele lõigule võib turustusnormide sätestamise korral tooteid, mille suhtes norme kohaldatakse, turustada üksnes vastavalt kõnealustele normidele.
- 29 Seda tõlgendust ei kahjusta määruse nr 1019/2002 artikli 1 esimeses lõigus kehtestatud erand, mille kohaselt sätestatakse oliiviõlide ja oliivijääkõlide turustamismid, „[i]lma et see piiraks direktiivi 2000/13/EÜ kohaldamist”.
- 30 Määruse nr 1019/2002 esimese põhjenduse kohaselt täiendavad selle määrusega kehtestatud märgistamist käsitlevad erieeskirjad direktiivis 2000/13 sätestatud, mis kujutavad endast üldist laadi eeskirju, mida kohaldatakse horisontaalselt kogu turuleviidava toidu suhtes. Seetõttu ei tule määruse nr 1019/2002 artikli 1 lõikes 1 sisalduvat viidet direktiivile 2000/13 mõista nii, et sellega kehtestatakse erand või vabastus määruse nr 1019/2002 oliiviõli ja oliivijääkõli märgistamise valdkonda puudutavatest erieeskirjadest, vaid nii, et sellega tagatakse lisaks nimetatud erieeskirjade järgimisele ka direktiiviga 2000/13 kehtestatud üldisemate eeskirjade järgimine.
- 31 Seega kohaldatakse oliiviõli ja oliivijääkõli märgistamise valdkonnas direktiivi 2000/13 sätteid, mis näevad ette näiteks netomassi või säilivusaja märkimise

kohustuse, paralleelselt määruses nr 1019/2002 ja täpsemalt selle artiklites 3–6 ettenähtud erieeskirjadega.

- 32 Seevastu ei ole asjakohane direktiivi 2000/13 artikkel 14, millele viitas põhikohtuasja hageja, kuivõrd see volitab liikmesriike võtma vastu üksikasjalikud eeskirjad selle direktiivi artiklis 3 ja artikli 4 lõikes 2 ettenähtud andmete esitamise viisi kohta müügipakenditesse pakendamata toidul, kuna ühelt poolt keelab määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimene lõik oliiviõli ja oliivijääkõli müügi sellisel kujul ja teiseks piirdub liikmesriikide pädevus vaid ühendettevõtetes tarbimiseks ettenähtud pakendite maksimaalse mahu määratlemisega.
- 33 Seega tuleb esimesele ja teisele küsimusele vastata, et määrust nr 1019/2002 ja eelkõige selle artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et oliiviõli ja oliivijääkõli võib lõpptarbijale müüa vaid selle sätte ettekirjutustele vastavas pakendis.

Kolmas küsimus

- 34 Teise võimalusena esitatud kolmanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimest lõiku võib tõlgendada nii, et see ei keela põhikohtuasja hageja poolt kasutatava meetodi (nn „bag in the box” meetod) tüüpi turustamisviisi kasutamist.

- 35 Põhikohtuasja hageja väidab, et nn „bag in the box” meetod tagab tarbijale sarnase kaitse sellega, mida pakub oliiviõli müügi piiramine pakendatud oliiviõli müügiga. Seetõttu huvitab eelotsusetaotluse esitanud kohut, kas selle turustamisviisi eripärad võivad välistada selle keelamise.
- 36 Selles osas on sobilik meenutada, et EÜ artiklis 234 sätestatud menetluse raames, mis põhineb siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu ülesannete selgel jaotusel, kuulub asjaolude hindamine siseriikliku kohtu pädevusse. Euroopa Kohtul puudub niisiis pädevus lahendada põhikohtuasja vaidlus või kohaldada Euroopa Kohtu poolt tõlgendatavaid ühenduse õigusnorme siseriiklikele meetmete ja asjaolude suhtes, kuna nimetatud küsimused kuuluvad siseriikliku kohtu ainupädevusse (9. juuni 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-211/03, C-299/03 ja C-316/03–C-318/03: HLH Warenvertrieb ja Orthica, EKL 2005, lk I-5141, punkt 96).
- 37 Euroopa Kohus võib siiski esitada siseriiklikele kohtutele ühenduse õiguse tõlgendamiseks juhtnööre, mida nad saavad kasutada ühenduse eeskirjade kohaldamisel (23. oktoobri 1975. aasta otsus kohtuasjas 35/75: Matisa Maschinen, EKL 1975, lk 1205, punkt 3).
- 38 Nagu juba märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 28, sätestab määruse nr 136/66 artikli 35a lõike 1 teine lõik, et turustusnormide sätestamise korral võib tooteid, mille suhtes norme kohaldatakse, turustada üksnes vastavalt kõnealustele normidele.

- 39 Sellest tuleneb, et oliiviõli ja oliivijääkõli turustamisviisi tuleb hinnata, arvestades määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimeses lõigus sätestatud tingimustega, ja see tuleb lugeda selle määrusega vastuolus olevaks niipea, kui need tingimused ei ole täidetud.
- 40 Käesoleval juhul tuleb sedastada, et põhikohtuasja hageja poolt kasutatava taolise turustamisviisi korral eeldab oliiviõli ja oliivijääkõli ostmise lõpptarbija poolt seda, et need õlid valatakse ostukohas juba avatud või avatavast anumast ümber tarbija ostetud või tema enda poolt toodud anumasse.
- 41 Kuid sellise ümbervalamise vajaduse tõttu ei ole sellise turustamisviisi puhul võimalik täita määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimeses lõigus kehtestatud tingimust, mille kohaselt tuleb oliiviõli lõpptarbijale pakkuda, st turustada pakendis, millel on ühekordne avamissüsteem.
- 42 Neil tingimustel ei saa viidata, nagu seda teeb põhikohtuasja hageja, et anum, millest oliiviõli ja oliivijääkõli ümber valatakse, on kooskõlas määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimeses lõigus kehtestatud maksimaalse mahu, avamissüsteemi ja märgistamisega seonduvate tingimustega. Asjakohase avamissüsteemiga seonduv tingimus, mis kehtestati vastavalt määruse nr 1019/2002 teisele põhjendusele eesmärgiga tagada oliiviõli ehtsus, eeldab, et lõpptarbija saab ise pakendi avada.

- 43 Samuti ei saa väita, nagu seda tegi Euroopa Ühenduste Komisjon, et põhikohtuasjas käsitletavaga sarnast turustamisviisi tuleb käsitleda seaduslikuna, kuivõrd anumad, millesse õli valatakse, vastavad määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimeses lõigus ettenähtud maksimaalse mahu, avamissüsteemi ja märgistamisega seonduvatele tingimustele. Asjakohase avamissüsteemi paigaldamine anumale alles selle lõpptarbija käsutusse andmisel ei täida selle süsteemi kehtestamisel järgitud eesmärki, kuna oliiviõli ja oliivijääkõli ehtsuse kahjustamine võib toimuda lõpptarbija käsutusse andmisele eelneval etapil.
- 44 Lisaks, kui siduda turustamisviisi seaduslikkuse hindamine anumate uurimisega — millesse ostukohas valatakse ümber oliiviõli ja oliivijääkõli ja mis on teatud juhtudel tarbijate endi poolt toodud —, siis viiks see selleni, et see turustamisviis oleks teatud juhtudel seaduslik ja teatud juhtudel — mis ometi esimestest sisuliselt ei erine — ebaseaduslik. Selline lahendus raskendaks määruse nr 1019/2002 täitmise kontrollimist.
- 45 Arvestades eespool toodud järeldustega, tuleb kolmandale küsimusele vastata, et määruse nr 1019/2002 artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab põhikohtuasja hageja poolt kasutatava turustamisviisi, mis ei vasta selles sättes kehtestatud tingimustele.

Kohtukulud

- 46 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

- 1. Komisjoni 13. juuni 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1019/2002 oliiviõli turustusnormide kohta, muudetud komisjoni 1. juuli 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1176/2003, ja eelkõige selle artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et oliiviõli ja oliivijääkõli võib lõpptarbijale müüa vaid selle sätte ettekirjutustele vastavas pakendis.**
- 2. Määruse nr 1019/2002 (muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1176/2003) artikli 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab põhikohtuasja hageja poolt kasutatava turustamisviisi, mis ei vasta selles sättes kehtestatud tingimustele.**

Allkirjad